

Nr 125.

Av herr **Fjellman m. fl.**, om höjda tullsatser för puder, smink och parfymers m. m.

Den skattepolitik, som staten fört under de senare åren, har skapat en situation, som väcker de allvarligaste bekymmer. Den ekonomiska bärkraften har hos breda lager av vårt folk till den grad rönt påfrestningar, att det kan hysas tvivel, huruvida de beräkningar, som staten gjort sig beträffande den ordinarie beskattningen, komma att motsvara verkligheten. Det har redan visat sig, att statens affärsdrivande verk måste redovisa för överskott, väsentligt decimerade på grund av den rådande depressionen. Härtill kommer, att den direkta beskattningen för närvarande torde ha nått gränsen för skattebetalarnas ekonomiska kapacitet. Under sådana förhållanden kräver situationen, att staten måtte söka bättre utnyttja en del skattekällor, särskilt där detta kan ske utan att betunga mindre inkomsttagare.

En väg, som härvid står till buds, torde vara den indirekta beskattningens. Det kan visserligen icke förnekas, att redan nu den förnämsta indirekta skatteinkomstkällan, tullarna, utnyttjas till en sådan grad, att hos mången ett ytterligare ansträngande av detta skatteobjekt måste väcka betänkligheter. Men å andra sidan kan det ifrågasättas, huruvida detta utnyttjande hittills skett på ett tillfredsställande noggrant och ändamålsenligt sätt. Redan vid föregående års riksdag uttalades det från olika håll förvåning över att vissa importvaror, vilka utan betänkande kunde hänföras under rubriken "lyxvara", gingo fria för tullsatsförhöjning. Dessa invändningar gällde då ej minst smink, puder och parfym.

Det är naturligt, att varje tullsatsförhöjning, som är ägnad att verka onödigt tryckande på konsumenten, bör om möjligt undvikas. Men ett sådant förhållande kan näppeligen anses vara för handen beträffande nämnda

varuslag, vilka söka sin avsättning i främsta rummet hos den köpstarka publiken, vilken icke drager sig för kostnaden vid den åtrådade varans anskaffande, d. v. s. en konsumentkategori, som icke skulle lida någon alltför tryckande känning av den prisstegring, som bleve en följd av en tullsatsförhöjning å ifrågavarande varuslag.

Härmed är nämnda skatteinkomsts karaktär av ren finanstill klart och tydligt konstaterad. Det förhåller sig nämligen så, att det visserligen existerar en inhemsk industri inom ifrågavarande bransch, med en omfattande avsättning inom det egna landet. Men det bör då betonas, att denna inhemska industri väsentligast inriktat sin produktion på billigare varor för de bredare lagren, för vilka de importerade varorna av motsvarande slag redan nu genom sitt höga prisläge måste vara i stort sett främmande. En tullsatsförhöjning, sådan som den här åsyftade, skulle alltså i realiteten komma att drabba en kategori av konsumenter, för vilken den därmed följande prisstegringen icke skulle innebära något mera kännbart ekonomiskt avbräck.

Med anledning av vad sålunda anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att nedannämnda rubriker i gällande tulltaxa skola erhålla följande ändrade lydelse:

Tulltaxe- rubrik	Varuslag	Beräkningskvantitet	Tullsats
1222 A	Puder, smink	1 kg.	3 kr.
1225	Parfymer etc.	1 "	9 "

Stockholm den 20 januari 1922.

J. Fjellman.

Karl Magnusson
i Skövde.

Dan. Poppius.